

Drevenroute Landgoed Visdonk

Waar: [Visdonk](#)

🕒 38 minuten 🚶 1,9 km

Over de route

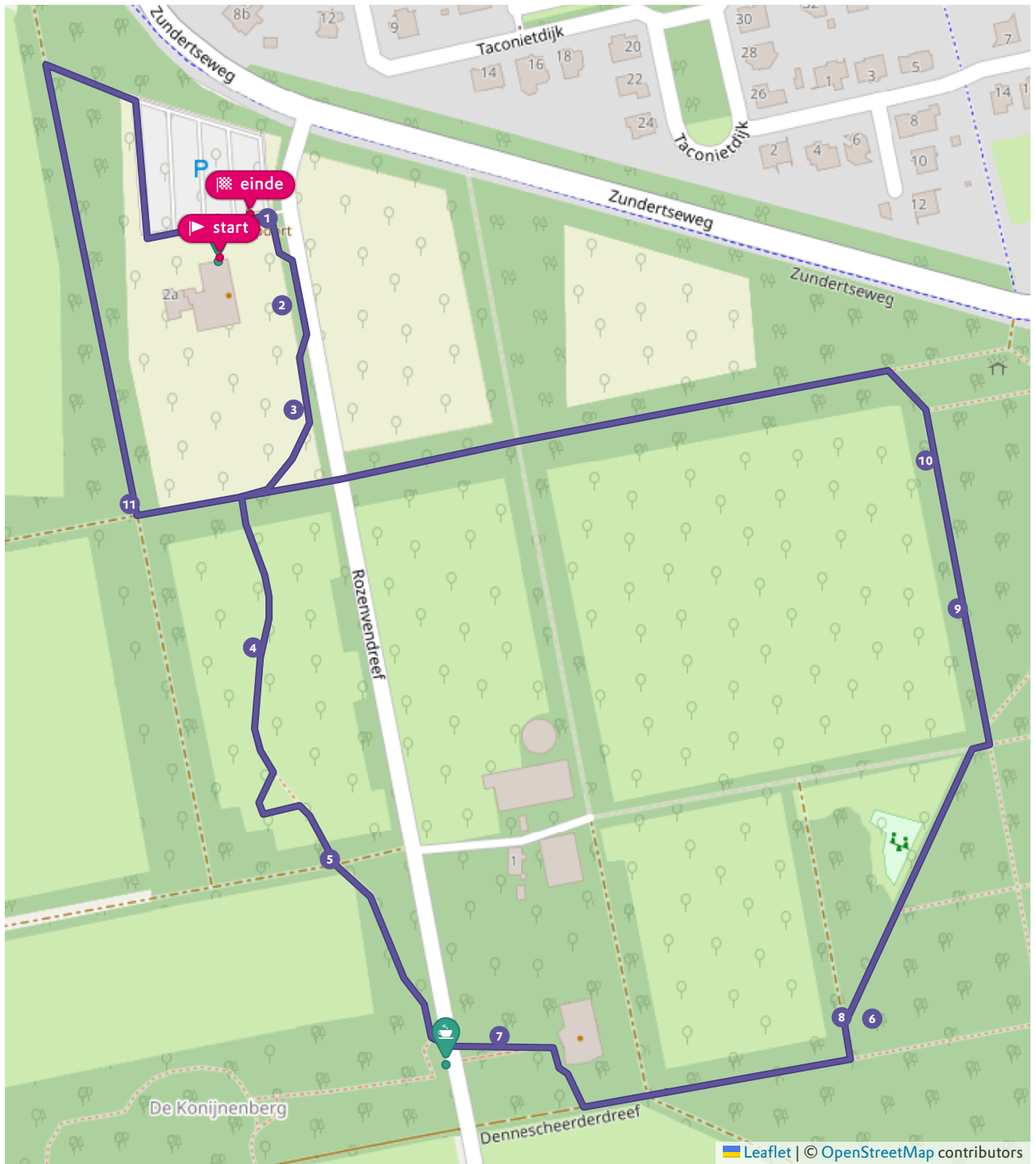
Kom kennismaken met het noordelijke deel van Landgoed Visdonk via de Drevenroute. Ontdek de bloemenwei die gonst van de insecten, nieuw en oud bos met z'n bewoners en kleinschalige landbouw omgeven door houtwallen. Elk seizoen heeft zijn charmes!

De route is gemarkeerd met witte pijlen en bestaat deels uit (half-)verharde ondergrond en deels uit zandpad.

De route kun je inkorten zodat je alleen over (half-)verharde paden gaat. Deze ingekorte Lanenroute (totaal 1 km) is geschikt voor rolstoelgebruikers, kinderwagens en wandelaars die afhankelijk zijn van een stevige en vlakke ondergrond. Iedereen kan mee naar buiten!

Bij gunstige weersomstandigheden (geen regen of extreme droogte) in de dagen voorafgaand aan jouw wandeling is de hele route (1,9 km) begaanbaar. Toch adviseert de boswachter rolstoelgebruikers om deze hele route met begeleiding te doen.

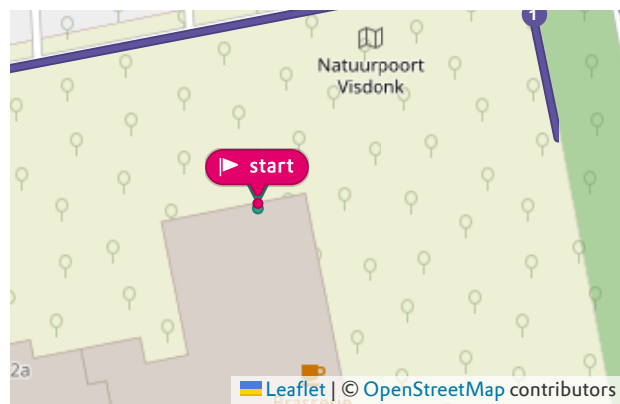
Kaart

Waar kun je starten

BRASSERIE LODGE VISDONK

📍 Rozenvendreef 2, 4707 PD Roosendaal (NB)

Wat kom je onderweg tegen?

1. Welkom op Visdonk!

Visdonk. Het lijkt een wat eigenaardige naam voor een landgoed op droge, zanderige grond. 'Vis' komt van het oude woord 'fis', dat bunzing betekent. Een prachtige, kleine marterachtige die het tegenwoordig helaas moeilijk heeft in Nederland. En in Brabant vind je meer 'donken': zandige ophogingen in moerasgebied. Prachtig hoe de naam van dit landgoed zoveel van de geschiedenis blootgeeft.

2. Wilde bloemen bij OERRR letters

Net als insecten, staan ook wilde bloemen onder druk. Dit houdt verband met elkaar, want met het verdwijnen van de bloemen, verdwijnen ook de insecten. En daardoor krijgen ook vogels en andere dieren het moeilijk. Eten en gegeten worden, nietwaar? Natuurmonumenten wil wilde bloemen weer de ruimte geven en zaait bij de OERRR letters een wild bloemenmengsel. Kom in de zomer genieten van de bloemenweelde en het gonzen van de hommels en bijen; zij komen nectar halen.

3. Insectenhotel

Veel van onze zoemende gasten logeren in het insectenhotel, net van het pad af. Afhankelijk van het seizoen en het weer, kan het hier wemelen van de insecten. Vooral solitaire bijen zijn graag geziene gasten. Deze leven alleen en niet in een volk, zoals de honingbij. Dus alleen maar eenpersoonskamertjes in dit hotel!

Wat gebeurt er in dit hotel? Welnu, in elke kamer, eigenlijk gang, legt een solitaire bij nectar en stuifmeel neer met daarbovenop een eitje. Daarna sluit ze de gang af: deur dicht! Als een larfje uit het eitje komt begint deze gelijk te eten. Na een aantal vervellingen en de verpopping kruipt volgend jaar een nieuwe bij uit de gang. Daarvoor moet de bij natuurlijk eerst de deur openbreken.

Kan jij zien welke kamers vrij zijn en welke bezet?

4. Gedenkbos

Het gedenkbos is een nieuw stukje natuur met een bijzondere betekenis. Hier staan beuken, eiken, hazelaars en linden. Mensen konden een boom 'adopteren' ter ere van een eigen herinnering. Of het nu gaat om een dierbare die is overleden, een huwelijk of de geboorte van een (klein)kind. Het mooie aan dit jonge bos is dat je het elk jaar ziet veranderen. We zijn benieuwd hoe het hier over twintig jaar is!

Bij dit punt staat een bankje.

5. Splitsing route - verkorte route

De route gaat hier linksaf.

Maar als je de verkorte route wilt doen die geheel rolstoeltoegankelijk is, dan sla je hier rechtsaf. Ook de verkorte route staat met witte pijltjes aangegeven, de tekst gaat bij punt 11 verder.

Op de verkorte route staat over 150 meter een bankje.

6. Dode bomen

In 2018 zijn veel bomen op Visdonk gesneuveld. Dit kwam door een heftige 'valwind'. Hele rijen bomen werden ontworteld. De gebouwen op Visdonk bleven als door een wonder gespaard. Natuurmonumenten laat de dode bomen zoveel mogelijk liggen in het bos. Onder de schors en in het vermolmde hout leven allerlei schimmels en kleine diertjes als pissebedden, kevers en hun larven. Zij zorgen ervoor dat de boom uiteindelijk opgeruimd wordt. Duizendpoten eten de kleinere diertjes op, en boomklevtjes en spechten houden van al deze hapjes. Dood hout leeft, ga maar eens kijken!

7. T-Huis

In het eind van de 19de eeuw was landgoed Visdonk een familiebezit van de familie Laurijssen. Een paar keer per jaar kwam de familie Laurijssen over uit Breda. In het zomerhuisje, dat 'het paviljoentje' werd genoemd, werd dan wat gegeten en gedronken. Jaarlijks kwamen in het paviljoentje ook de pachters bijeen. Op deze bijzondere plek is later het theehuis Visdonk gebouwd. Hierin huist nu het Milieu Educatief Centrum Roosendaal (MEC), Brasserie T-Huis en Natuurmonumenten.

8. Spechtenboom

Zie je al die gaten in de bomen? Grote kans dat dit het werk is van een specht. Met hun sterke snavel hakken ze een holte in de boom om in te wonen. Maar voordat de nestholte (of een oefenholte) uitgehakt wordt, moet eerst een territorium afgebakend en een vrouwtje versierd worden. De spechtenmannen roffelen dan op een goed-klinkende tak: trrrrrrrrrrrrrrrrrrrr hoor je dan veel in het bos. ('Dit is mijn gebied, vrouwtje welkom, andere man: vlieg op!')

Er zijn meer dieren die de holtes in de boom gebruiken als woning of schuilplaats. De boommarter bijvoorbeeld, maar ook vleermuis, bosuil of kauw.

Na 100 meter staat er een bankje.

9. Eikvaren

Aan de voet van deze eeuwenoude eiken groeit de eikvaren. Eikvaren is dol op steile hellingen die niet in de volle zon staan. Je vindt ze op oude muren, langs grachtkanten in bossen, in taluds en op boswallen, zoals hier links van het pad. Vroeger oefenden hier ook soldaten. Zo tussen de boswallen zaten ze verdekt opgesteld en aten ze wel eens de wortels van de eikvaren. Hier zit namelijk veel suiker in.

10. Houtwal

Houtwallen werden vroeger geplant om de perceelgrenzen aan te geven of om koeien in een weiland te houden en ongewenst volk buiten te houden. Elke acht jaar hakten de boeren de takken uit de wal. De takken die hiervoor terug groeiden, zorgden voor een dichter geheel. Zo ontstond een schuil- en leefplek voor vogels, muizen en egels. In de omgeving zelf zijn de afgelopen decennia heel veel houtwallen verdwenen, ze pasten niet in de landbouw die steeds grootschaliger werd. Natuurmonumenten houdt de houtwallen in ere, met hulp van vrijwilligers worden deze kenmerkende landschapselementen onderhouden.

Na 200 meter staat er een bankje. Even later steek je weer de Rozenvendreef over.

Meer dan 150 jaar geleden, rond 1850, dreven de herder en zijn honden de schapen hier over zandpaden naar de heide. Deze zandpaden tussen weilanden en heide noemen we schapendriften. Later, toen de heide plaats maakte voor productiebossen, landbouw en veeteelt, gebruikte men deze voor het beheer van bossen en voor de landbouw. Na de aanplant van houtwallen en laanbomen aan de driften, werden deze zandpaden dreven genoemd.

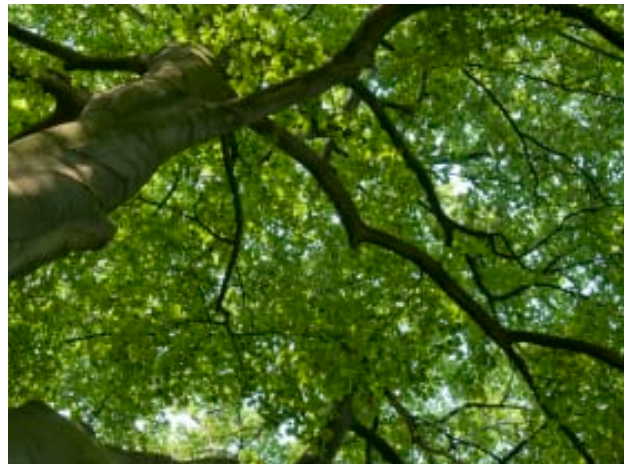
Je kruist het pad dat je op de heenweg al hebt gelopen en slaat bij de volgende kruising rechtsaf.

11. Beukenlaan

Vanaf dit punt lopen de verkorte en gewone route weer samen.

Op landgoederen werden vaak beuken geplant langs de lanen. Deze machtige bomen hebben veel blad, waardoor er weinig zonlicht op de bodem kan komen. Zodoende konden de deftige mensen in de schaduw wandelen. Bovendien voorkwam de schaduw begroeiing onder de beuken, zodat de lanen mooi open bleven.

Vlakbij dit punt staat een bankje.

12. Eindpunt

Je bent weer op de parkeerplaats bij Lodge Visdonk. We hopen dat je genoten hebt van het prachtige landgoed Visdonk. Namens onze boswachters graag tot een volgende keer!